

Arrest

nr. 300 930 van 1 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 2 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. X van 15 juli 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij het beroep wordt verworpen.

Gezien het arrest nr. X van 15 december 2022 van de Raad van State waarbij het arrest nr. X van 15 juli 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt vernietigd en de zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gelet op de beschikking van 8 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 15 augustus 2011 België binnen en verzoekt op 16 augustus 2011 om internationale bescherming. Op 26 juni 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de

commissaris-generaal) tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 7 mei 2019 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 22 november 2019 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten, een Rooms-Orthodox Christen te zijn van Arabische origine en te zijn geboren in Aleppo. U ging naar school tot het 6de leerjaar maar rondde dit niet af. Vervolgens ging u in dienst bij uw vader die op zelfstandige basis werkte als verwarmingsinstallateur.

U vervulde uw dienstplicht in de periode 1985-1988 en wel bij de Militaire Inlichtingendienst in Deir ez Zour (Shu'bat al-Mukhabarat al-'Askariyya). Uw oom Generaal (Liwa) A. K. (...) stond in deze periode aan het hoofd van de Militaire Veiligheid in Deir ez Zour. Na uw legerdienst was u werkzaam in Aleppo in het Amir Hotel bij de strijdkdienst. Vervolgens werkte u nog twee jaar in de wijk al Ramouseh als lasser. Omstreeks 1990 trok u naar Libanon, meer bepaald naar Beirut waar u woonde in de wijk Bourgh Hammoud. Na de terugtrekking van het Syrische leger uit Libanon (2005), keerde u terug naar Syrië. U vestigde zich in het dorp Ghassaniya waar uw vaders familie van afkomstig is. U ging er aan de slag als lasser. Daarnaast had u een atelier in Jisr as Shugour waar u ramen en deuren repareerde.

Omstreeks 5 augustus 2011, toen u na een bezoek aan uw familie in Aleppo op weg was naar huis, werd uw taxibusje, in de buurt van de stad Jisr as Shughour tegengehouden door twee gewapende mannen. Twee militairen die in het taxibusje zaten werden van het busje gehaald en om het leven gebracht. U moest uw identiteitskaart afgeven. Ze vroegen of u familie was van Generaal (Liwa) A. K. (...) waar u affirmatief op antwoorde. U werd geslagen en geschopt. U werd meegenomen door gewapende mannen. U kreeg opdracht een militair uniform aan te doen. U moest voor een camera plaatsnemen en u kreeg een militaire kaart van ene tweede luitenant (Mulazim) M. A. H. (...) in uw handen geduwd. U moest onder deze naam verklaren dat u gedeserteerd was uit de elitetroepen van het Syrische regime.

U slaagde er in te ontsnappen en met behulp van uw neef M. I. (...) Syrië te verlaten. Op 25 augustus 2011 kwam u aan in België. Een dag later diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten voor: een kopie van uw Syrische identiteitskaart, uw rijbewijs en foto's van Aleppo.

Op 26 juni 2018 besloot het Commissariaat-generaal tot een beslissing uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. U verklaarde immers uw dienstplicht in de periode 1985-1988 te hebben vervuld bij de Militaire Inlichtingendienst in Deir ez Zour (Shu'bat al-Mukhabarat al-'Askariyya). U behoorde tot de afdeling onderzoek. U bracht gevangenen naar de gevangenis en moest er oa. voor zorgen dat andere medewerkers de gevangenen folterden indien ze niet meewerkten aan het onderzoek. U werkte daarnaast mee aan arrestaties en berichtte uw oom Generaal (Liwa) A. K. (...) over het reilen zeilen binnen uw afdeling. Op basis van deze verklaringen alsook uit informatie waarover het CGVS beschikt waaruit blijkt dat de veiligheids- en inlichtingendiensten in Syrië, waaronder dus de Militaire Inlichtingendienst, zich reeds decennialang schuldig hebben gemaakt aan grove schendingen van de mensenrechten, werd u overeenkomstig artikel 1, paragraaf F, lid a en lid b van de Vluchtelingenconventie en de artikelen 55/2 en 55/4 van de wet van 15 december 1980, uitgesloten van internationale bescherming.

U ging niet in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zonder België te verlaten, diende u op 7 mei 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U stelt voorop dat u sedert 2005 in het buitenland verblijft, meer bepaald in Griekenland. U zou sedertdien niet meer zijn teruggekeerd naar Syrië. Uw verklaringen in verband met de Problemen die u in augustus 2011 in Syrië zou hebben gehad met opposanten, zou u hebben verzonnen. Ook verklaart u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming, uw legerdienst niet te hebben vervuld bij de Militaire Inlichtingendienst in Deir ez Zour. U geeft thans aan te hebben gediend bij het 7de bataljon, een logistieke

dienst. U zou in een cafetaria broodjes en sigaretten hebben verkocht aan Soldaten. U geeft aan nog steeds niet terug te kunnen keren naar Syrië omwille van de onveiligheid en onleefbare situatie. Daarnaast haalt u aan dat alle namen van Syriërs die naar het buitenland zijn vertrokken door de Syrische autoriteiten zijn geïnventariseerd en door diezelfde autoriteit worden geïdentificeerd.

Ter ondersteuning van uw tweede verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: Uw originele Syrische paspoorten met nr. (...), nr. (...), nr. (...), uw originele Syrische identiteitskaart, uw origineel militair boekje, een origineel bewijs ivm afzwaaien dienstplicht dd. 1/1/1988, originele bewijzen van tewerkstelling bij Amir Palace 9/10/1991, als lasser bij Parsisis te Beiroet dd. 27/09/2004, als lasser in Ramouse dd. 1994, een kopie van een visumaanvraag voor Qatar dd. 1/10/2005, een kopie van een visumaanvraag voor Griekenland en tenslotte een originele tijdelijke verblijfsvergunning voor Griekenland voor de periode 22/02/1996 tot 22/05/1996.

B. Motivering

Na grondige analyse van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u in huidig verzoek aflegt alsook de documenten die in het kader van uw tweede verzoek neerlegt, dient te worden vastgesteld dat reeds bij uw eerste verzoek om internationale bescherming uw Syrische nationaliteit niet in vraag werd gesteld, noch de algemene situatie in Syrië.

Het CGVS achtte het geloofwaardig dat er omwille van uw christelijke achtergrond, uw verwantschap met Generaal Aboud Kaddah, alsook omwille van uw betrokkenheid bij de Militaire veiligheid van Deir ez Zour, in uw hoofde sprake was van een gegronde vrees voor vervolging op basis van een toegeschreven politieke overtuiging.

Tevens stelde het CGVS dat u diende te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 1, paragraaf F, lid a en lid b van de Vluchtelingenconventie en de artikelen 55/2 en 55/4 van de wet van 15 december 1980, daar u zich persoonlijk schuldig heeft gemaakt alsook medeplichtig bent aan misdrijven tegen de menselijkheid (zoals bepaald in artikel 7 (f) van het Statuut van Rome) en aan ernstige, niet-politieke misdrijven, tijdens uw dienstplicht in de periode 1985-1988 bij de Militaire Veiligheid te Deir ez Zour.

Heden, in het kader van uw huidig verzoek, verklaart u andermaal een Syrische staatsburger te zijn afkomstig uit Aleppo en te behoren tot de Rooms-Orthodox Christelijke gemeenschap. Dat u reeds sedert jaren, meer bepaald sedert 2005, voorafgaand aan uw komst naar België in 2011 in respectievelijk Libanon, Turkije en Griekenland heeft verbleven, zoals ook blijkt uit de door u neergelegde werkattesten, visa-aanvragen en Syrische paspoorten (zie stuk 1-12), doet geen afbreuk aan uw Syrische nationaliteit. Gezien uw religieuze achtergrond, uw herkomst uit Aleppo alsook uw verwantschap met Generaal A. K. (...), elementen die op geen enkele wijze door u worden betwist of weerlegt, dient dan ook andermaal te worden besloten dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging omwille van uw toegewezen politieke overtuiging, zijnde een loyalist van het Syrische regime.

U stelt voorts voorop uw legerdienst te hebben volbracht bij het 7de bataljon (katiba) van het Syrische leger. Dit bataljon zou een logistieke afdeling zijn en ten dienste staan van officieren. U zou in een cafetaria

hebben gewerkt en broodjes en sigaretten aan Soldaten hebben verkocht (zie verklaring volgend verzoek, punt 17). U legt ter ondersteuning van deze verklaringen uw origineel militair boekje als ook een attest van afzwaaien dd. 1/1/1988 neer. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw dienstplicht bij het 7de bataljon zeer vaag zijn. Waar u omstandige verklaringen aflegt over de Militaire Veiligheidsdienst te Deir ze Zour, geeft u tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw volgende verzoek, louter aan te hebben gediend binnen het 7de bataljon. Gezien het belang van de aanpassing van uw verklaringen op dit punt, is het zeer merkwaardig dat u niet meer informatie heeft gegeven over deze Katiba noch geeft u aan tot welk Regiment (Fawj), Brigade (Liwa) of Divisie (Firqa) deze zou hebben behoord (zie verklaring volgend verzoek, punt 17). Daarnaast legt u geen enkel begin van bewijs neer dat u daadwerkelijk uw dienstplicht vervulde bij het 7de bataljon en dus niet bij de Militaire Veiligheid van Deir ez Zour waar uw oom Generaal A. K. (...) de plak zwaaide. Nergens in het militair boekje noch in het attest van afzwaaien, wordt er immers vermeld in welke afdeling van het Syrische leger u uw militaire dienst vervulde. Uw uitleg dat u niet aan een dergelijk bewijs zou kunnen geraken, is niet afdoende. Dat u thans verklaart nooit uw legerdienst te hebben vervuld bij de Militaire Veiligheid, kan dan ook, gezien uw omstandige en coherente verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dd. 9/10/2012 en 6/10/2014, niet worden aanvaard. Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen brengt in casu geen soelaas. Het CGVS kan zich immers niet van de indruk ontdoen dat u zich doelbewust een nieuw profiel heeft aangemeten nadat u vaststelde dat u wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming in het geval u uw verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming zou blijven volhouden.

U verklaarde in dit verband dat een vriend, Y. F. F. (...), die notabene zou hebben gewerkt voor de Syrische veiligheidsdiensten, u zou hebben geadviseerd om dergelijke verklaringen in verband met uw dienstplicht af te leggen, daar u op die manier zou kunnen aanhalen door zowel het Syrische regime alsook door de oppositie te worden gevisieerd (zie verklaring volgend verzoek DVZ, punt 15). Deze uitleg is niet overtuigend, daar u een gelijklopend vluchtrelaas had kunnen vertellen, zonder hierbij te verzinnen dat u uw militaire dienst zou hebben vervuld bij de Militaire Veiligheid. Er moet dan ook worden geconcludeerd dat u met uw tweede verzoek om internationale bescherming voor wat betreft het aspect van uw dienstplicht, op intentionele manier heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden en dat er eerder wél geloof moet worden gehecht aan uw initiële verklaringen dan wel aan uw huidige beweringen.

In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming, brengt u evenmin nieuwe verschoningsgronden aan.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en van het volledige administratieve dossier, elementen bestaan waaruit blijkt dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit

of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zal schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

Bij arrest nr. 238 604 van 15 juli 2020 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

Bij arrest nr. 255.276 van 15 december 2022 vernietigt de Raad van State het arrest nr. 238 604 van 15 juli 2020 van de Raad.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel stelt verzoeker zich niet akkoord te kunnen verklaren met de bestreden beslissing en benadrukt hij het volgende:

“III.2. M.b.t. de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing

III.1. A. Aangaande het asielrelaas van verzoeker

Het CGVS stelt dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging en dat er weinig geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas. Bij huidig verzoek tot internationale bescherming wenste verzoeker de waarheid te vertellen.

Waarover geen discussie kan bestaan is zijn nationaliteit. Verzoeker is afkomstig uit Aleppo, Syrië, hetgeen door het CGVS ook niet wordt ontkend.

Verzoeker wenst te reageren op de motivering van de bestreden beslissing.

Verzoeker ontvluchtte reeds in 2005 Syrië en zocht bescherming in Griekenland. Hij vreesde voor zijn leven gezien hij zijn legerdienst heeft volbracht bij het 7de bataljon en dit op de logistieke dienst.

Hij legde in het verleden een verkeerde verklaring af. Hij werd er door bepaalde personen van overtuigd dat zijn eigen verhaal en de feiten die verzoeker meegemaakt heeft in Syrië niet ernstig genoeg waren om internationale bescherming te bekomen.

Hij legt, bij huidig verzoek, nochtans verschillende originele documenten voor die zijn asielrelaas ondersteunen en zijn verzoek tot internationale bescherming geloofwaardig maken.

Dat het duidelijk mag zijn dat verzoekende partij zich in een vicieuze cirkel bevindt: er is nog steeds sprake van een gegronde vrees in hoofde van verzoeker, indien hij terug dient te keren naar zijn land van herkomst. Verzoeker heeft er dan ook alles aan gedaan om zijn asielrelaas te staven.

Met de nieuw voorgelegde documenten kon men de vraag tot bescherming, ingediend door verzoeker, nagaan in Griekenland.

Verzoeker kan onmogelijk terugkeren naar zijn land van herkomst! Zijn leven is er in gevaar! Hij heeft dan ook het nodige gedaan om bewijsstukken te verzamelen en heeft een nieuw verzoek tot internationale bescherming ingediend. Dat hij bij huidig verzoek tot internationale bescherming de waarheid vertelde. Dat hij zijn relaas kan staven aan de hand van stukken en dat hiermede rekening dient te worden gehouden en niet zomaar van de hand kan worden gedaan zonder enig onderzoek.

Hij heeft gehandeld naar de geldende regelgeving en is van goede wil.

Het is dan ook kennelijk onredelijk van het CGVS om onvoldoende rekening te houden met de nieuwe documenten en nieuwe gebeurtenissen in het land van herkomst!

Men dient de documenten bij een nieuw verzoek uitgebreid en grondig te onderzoeken, wat het CGVS weigert te doen.

Dat de gegronde vrees in hoofde van verzoeker reeds door het CGVS werd bevestigd gezien zijn Syrische en christelijke afkomst!

III.1.B. Aangaande de nieuwe neergelegde documenten

Het is onbegrijpelijk voor verzoeker waarom de nieuwe neergelegde documenten niet volstaan voor het CGVS.

Verzoeker heeft er alles aan gedaan om zijn verzoek en relaas te staven. Dat verwerende partij het redelijkheidsbeginsel dan ook schendt door geen rekening te houden met de neergelegde documenten!

Door de documenten niet te onderzoeken en deze louter van de hand te doen, schendt het CGVS de motiveringsplicht evenals het zorgvuldigheidsbeginsel.

De nieuwe documenten vormen wel degelijk een nieuw element o.g.v. art. 57/6/2 en art. 51/8 van de vreemdelingenwet waardoor het verzoek van verzoeker onderzocht diende te worden.

Deze documenten bevestigen immers wel degelijk het relaas van verzoeker. Hij legde verscheidene originele documenten neer, alsook bewijzen i.v.m. zijn verzoek tot bescherming in Griekenland. Het CGVS had hiernaar onderzoek kunnen doen en dit bij de Griekse autoriteiten kunnen navragen indien men twijfelde aan het relaas van verzoeker.

Het is dan ook onzorgvuldig van verwerende partij om geen individueel onderzoek te voeren naar de situatie en het dossier van verzoeker en de documenten die ter staving van zijn asielaanvraag zijn voorgelegd, niet grondig te onderzoeken en gewoon weg te schrijven.

Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de motiveringsplicht. Verwerende partij gaat totaal voorbij aan het feit dat het voor verzoeker nog steeds onveilig is in Syrië, iets wat door het CGVS zelfs wordt bevestigd. Dat verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel schendt door niet te onderzoeken wat de gevolgen zijn voor verzoeker, indien hij dient terug te keren.

Dat dit dan ook een flagrante schending uitmaakt van de motiveringsplicht!

De formele motiveringsplicht vereist dat de feitelijke en juridische motieven in de beslissing zelf weergegeven worden.¹

In casu wordt dit niet gedaan.

Verwerende partij dient aan de hand van deze nieuwe documenten nochtans het asielrelaas van verzoeker opnieuw en afdoende te onderzoeken!

Indien het CGVS twijfelt aan het relaas van verzoeker, dienen zij dit te onderzoeken en te bewijzen, minstens elementen of argumenten aan te brengen waaruit ontegensprekelijk zou kunnen afgeleid worden dat het relaas van verzoeker onjuist blijkt te zijn. Men had navraag kunnen doen bij de Griekse autoriteiten m.b.t. zijn situatie.

Het feit dat zij dit niet gedaan hebben, maakt dan ook een flagrante schending uit van het motiveringsbeginsel. Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker nagelaten dit te doen.

III.2 M.b.t. de toekenning van de status van vluchteling aan verzoeker, gelet op het bestaan in zijne hoofde van gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst

Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen.

Verzoeker meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als vluchteling. Ter illustratie wenst verzoeker in wat volgt zeer kort de verschillende criteria toe te lichten.

III.2. A) Gegronde vrees voor vervolging

De situatie in Syrië is nog steeds gevaarlijk en de Syrische autoriteiten slagen er niet in om de veiligheid van burgers te garanderen.

Indien verzoeker terug dient te keren naar zijn land van herkomst, zal artikel 3 EVRM geschonden worden.

Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende:

"(...)"

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij geen twijfel hecht aan de nationaliteit van verzoeker! Men stelt zelfs dat verzoeker, gezien zijn afkomst, een risico loopt op foltering of onmenselijke behandelingen.

Verzoeker kan dan ook onmogelijk terugkeren naar Syrië, iets wat het CGVS bevestigt, doch wordt hem ook geen bescherming geboden, ondanks dat hij hiervoor in aanmerking komt.

III.2. B) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Dat verzoeker volledig aan deze voorwaarde voldoet.

Dat verzoeker niet kan terugkeren naar Syrië, aangezien zijn leven er in gevaar is.

Er bestaat in hoofde van verzoeker dan ook een gegronde en terechte vrees voor vervolging. Verzoeker ontvluchtte het land reeds in 2005, voor de oorlog die al enige tijd in Syrië woedt.

Een loutere verwijzing naar de motivering in eerdere weigeringsbeslissingen volstaat niet om de gegronde vrees in hoofde van verzoeker weg te denken. Men dient ontegensprekelijk te kunnen vaststellen dat verzoeker niet in 2005 Syrië heeft verlaten om in Griekenland bescherming te zoeken. Hij kan dan ook nog steeds niet terugkeren naar Syrië.

Wat zal er gebeuren als verzoeker wordt teruggestuurd naar Syrië?!

Er zijn in hoofde van verzoeker dan ook objectieve redenen voorhanden om tot een gegronde vrees voor vervolging te kunnen besluiten.

Ook de subjectieve vrees voor zijn leven is bij verzoeker aanwezig.

Dat hieruit dus blijkt dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst.

III.2. C) Onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoeker.

Het is juist omdat hij de bescherming van zijn eigen land/ overheid niet kan inroepen dat hij gevlucht is uit zijn land van herkomst. Dat hij zich niet kan wenden tot de politie.

Hij heeft geen bescherming in zijn land van herkomst en verwerende partij dient hier absoluut rekening mee te houden!

III.3.M.b.t. de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

Dat de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoeker gewoon afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen.

Het CGVS beaamt dat hij niet kan terugkeren naar Syrië omwille van zijn afkomst ongeacht de uitsluitingsgrond die werd bepaald in zijn vorig verzoek tot internationale bescherming. Hij bracht nochtans nieuwe documenten voor die zijn huidig relaas kunnen staven waarnaar onderzoek diende te gebeuren.

Dan zou men tot de vaststelling gekomen zijn dat verzoeker onterecht wordt uitgesloten voor het vluchtelingenstatuut of het statuut van subsidiaire bescherming.

De bestreden beslissing laat na afdoende te motiveren waarom verzoeker ook niet de subsidiaire bescherming kan worden toegekend o.b.v. de nieuwe documenten en zijn relaas.

Dat het CGVS afdoende dient te motiveren in zijn beslissing waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Bezwaarlijk kan men stellen dat uitgebreid wordt gemotiveerd waarom verzoeker eveneens het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd.

Uit de motivering van het CGVS blijkt niet dat artikel 48/4 § 2 a, b en c onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn. Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak.

Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op zijn belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming.

Men ontkent ook niet dat verzoeker o.b.v. zijn afkomst in aanmerking zou komen, men bevestigt dit, doch weigert hem dit toe te kennen.

Dat het CGVS hier in gebreke is gebleven en de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft miskend.

Dat verzoeker minstens de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Dit is het geval indien er:

"(...)"

Indien verzoeker dient terug te keren zal hij het slachtoffer zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert.

Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut miskend worden aangezien men geen afdoende motivering aangeeft waarom men verzoeker weigert.

Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker nagelaten dit te doen.

De beslissing zoals deze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Het is voldoende een risico te lopen om in aanmerking te komen voor het statuut. Dat dit in casu bij verzoeker het geval is.

Dat hij dan ook de subsidiaire bescherming nodig heeft."

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) een aanvullende nota met een verhoorblad van de Federale gerechtelijke politie van 17 oktober 2023 neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

In het kader van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming verklaart verzoeker dat hij sinds 2005 in het buitenland verblijft, meer bepaald in Griekenland, en daarna niet meer teruggekeerd is naar Syrië. Zijn verklaringen bij zijn vorig verzoek dat hij in augustus 2011 in Syrië was en dat de oppositie hem had opgepakt en een video van hem had opgenomen als gedeserteerd uit het leger zou hij hebben verzonden. Ook verklaart verzoeker in het kader van zijn huidige verzoek dat hij zijn legerdienst niet heeft vervuld bij de Militaire Inlichtingendienst in Deir ez Zour, maar bij het 7de bataljon, een logistieke dienst. Hij zou in een cafetaria broodjes en sigaretten hebben verkocht aan soldaten. Bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Syrië, vreest verzoeker de onveiligheid, de “*onleefbaarheid*” (er is geen werk) en dat ze hem gaan zoeken aangezien de namen van iedereen die vertrokken is en een verzoek heeft ingediend op een lijst van de autoriteiten staat.

Ter staving van zijn tweede verzoek legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure drie Syrische paspoorten, een Syrische identiteitskaart, een militair boekje, een bewijs van afzwaaien van de dienstplicht van 1 januari 1988, drie tewerkstellingsattesten en een tijdelijke verblijfsvergunning voor Griekenland voor de periode van 22 februari 1996 tot 22 mei 1996 neer, alsook fotokopieën van visumaanvragen voor Qatar en Griekenland.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning

als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Wat dit betreft, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“Met betrekking tot de verklaringen die u in huidig verzoek aflegt alsook de documenten die in het kader van uw tweede verzoek neerlegt, dient te worden vastgesteld dat reeds bij uw eerste verzoek om internationale bescherming uw Syrische nationaliteit niet in vraag werd gesteld, noch de algemene situatie in Syrië.

Het CGVS achtte het geloofwaardig dat er omwille van uw christelijke achtergrond, uw verwantschap met Generaal Aboud Kaddah, alsook omwille van uw betrokkenheid bij de Militaire veiligheid van Deir ez Zour, in uw hoofde sprake was van een gegronde vrees voor vervolging op basis van een toegeschreven politieke overtuiging.

Tevens stelde het CGVS dat u diende te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 1, paragraaf F, lid a en lid b van de Vluchtelingenconventie en de artikelen 55/2 en 55/4 van de wet van 15 december 1980, daar u zich persoonlijk schuldig heeft gemaakt alsook medeplichtig bent aan misdrijven tegen de menselijkheid (zoals bepaald in artikel 7 (f) van het Statuut van Rome) en aan ernstige, niet-politieke misdrijven, tijdens uw dienstplicht in de periode 1985-1988 bij de Militaire Veiligheid te Deir ez Zour.

Heden, in het kader van uw huidig verzoek, verklaart u andermaal een Syrische staatsburger te zijn afkomstig uit Aleppo en te behoren tot de Rooms-Orthodox Christelijke gemeenschap. Dat u reeds sedert jaren, meer bepaald sedert 2005, voorafgaand aan uw komst naar België in 2011 in respectievelijk Libanon, Turkije en Griekenland heeft verbleven, zoals ook blijkt uit de door u neergelegde werkattesten, visa-aanvragen en Syrische paspoorten (zie stuk 1-12), doet geen afbreuk aan uw Syrische nationaliteit. Gezien uw religieuze achtergrond, uw herkomst uit Aleppo alsook uw verwantschap met Generaal A. K. (...), elementen die op geen enkele wijze door u worden betwist of weerlegt, dient dan ook andermaal te worden besloten dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging omwille van uw toegewezen politieke overtuiging, zijnde een loyalist van het Syrische regime.

U stelt voorts voorop uw legerdienst te hebben volbracht bij het 7de bataljon (katiba) van het Syrische leger. Dit bataljon zou een logistieke afdeling zijn en ten dienste staan van officieren. U zou in een cafetaria hebben gewerkt en broodjes en sigaretten aan Soldaten hebben verkocht (zie verklaring volgend verzoek, punt 17). U legt ter ondersteuning van deze verklaringen uw origineel militair boekje als ook een attest van afzwaaien dd. 1/1/1988 neer. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw dienstplicht bij het 7de bataljon zeer vaag zijn. Waar u omstandige verklaringen aflegt over de Militaire Veiligheidsdienst te Deir ez Zour, geeft u tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw volgende verzoek, louter aan te hebben gediend binnen het 7de bataljon. Gezien het belang van de aanpassing van uw verklaringen op dit punt, is het zeer merkwaardig dat u niet meer informatie heeft gegeven over deze Katiba noch geeft u aan tot welk Regiment (Fawj), Brigade (Liwa) of Divisie (Firqa) deze zou hebben behoord (zie verklaring volgend verzoek, punt 17). Daarnaast legt u geen enkel begin van bewijs neer dat u daadwerkelijk uw dienstplicht vervulde bij het 7de bataljon en dus niet bij de Militaire Veiligheid van Deir ez Zour waar uw oom Generaal A. K. (...) de plak zwaaide. Nergens in het militair boekje noch in het attest van afzwaaien, wordt er immers vermeld in welke afdeling van het Syrische leger u uw militaire dienst vervulde. Uw uitleg dat u niet aan een dergelijk bewijs zou kunnen geraken, is niet afdoende. Dat u thans verklaart nooit uw legerdienst te hebben vervuld bij de Militaire Veiligheid, kan dan ook, gezien uw omstandige en coherente verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dd. 9/10/2012 en 6/10/2014, niet worden aanvaard. Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen brengt in casu geen soelaas. Het CGVS kan zich immers niet van de indruk ontdoen dat u zich doelbewust een nieuw profiel heeft aangemeten nadat u vaststelde dat u wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming in het geval u uw verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming zou blijven volhouden.

U verklaarde in dit verband dat een vriend, Y. F. F. (...), die notabene zou hebben gewerkt voor de Syrische veiligheidsdiensten, u zou hebben geadviseerd om dergelijke verklaringen in verband met uw dienstplicht af te leggen, daar u op die manier zou kunnen aanhalen door zowel het Syrische regime alsook door de oppositie te worden geviseerd (zie verklaring volgend verzoek DVZ, punt 15). Deze uitleg is niet overtuigend, daar u een gelijklopend vluchtrelaas had kunnen vertellen, zonder hierbij te verzinnen dat u uw militaire dienst zou hebben vervuld bij de Militaire Veiligheid. Er moet dan ook worden geconcludeerd dat u met uw tweede verzoek om internationale bescherming voor wat betreft het aspect van uw dienstplicht, op intentionele manier heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden en dat er eerder wél geloof moet worden gehecht aan uw initiële verklaringen dan wel aan uw huidige beweringen.

In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming, brengt u evenmin nieuwe verschoningsgronden aan."

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het huidige verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het herhalen van de verklaringen die hij in het kader van zijn huidig volgend verzoek aflegde en het volharden in de bewijskracht van de door hem neergelegde documenten ter ondersteuning van deze nieuw afgelegde verklaringen, zonder evenwel de concrete bevindingen van de commissaris-generaal te weerleggen of te ontkrachten, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

De Raad benadrukt voorts dat het de taak van verzoeker is om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn volgend verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) heeft in deze een samenwerkingsplicht, in de zin dat het de door verzoeker aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door verzoeker aangebrachte elementen, elementen zijn die voor hem de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Loutere beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt verzoeker geen concrete argumenten aan die het tegendeel bewijzen. Zo hij voorhoudt dat het CGVS onderzoek had kunnen doen naar zijn verzoek tot bescherming in Griekenland en dit bij de Griekse autoriteiten had kunnen navragen, wijst de Raad erop dat uit de door hem bijgebrachte documenten blijkt dat hij een visumaanvraag gedaan had voor Griekenland en dat hij er een tijdelijke verblijfvergunning had. Deze gegevens staan echter niet ter discussie en doen, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, geen afbreuk aan verzoekers Syrische nationaliteit.

Verzoekers betoog dat het voor hem nog steeds onveilig is in Syrië, doet niets af aan de in het kader van zijn eerste verzoek gedane beoordeling dat hij zich schuldig gemaakt heeft en medeplichtig was aan misdrijven tegen de menselijkheid en aan ernstige, niet-politieke misdrijven tijdens zijn dienstplicht in de periode 1985-1988 bij de militaire Veiligheid te Deir ez Zour, en dat hij daarom moet worden uitgesloten van internationale bescherming. In het kader van verzoekers huidig volgend verzoek besluit de commissaris-generaal op gemotiveerde wijze dat verzoeker met dit verzoek, voor wat betreft het aspect van zijn dienstplicht, op intentionele manier heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden en dat er eerder wél geloof moet worden gehecht aan zijn initiële verklaringen dan aan zijn huidige beweringen. Met het louter volharden in zijn huidige beweringen, brengt verzoeker geen concrete noch dwingende argumenten bij die de gedane bevindingen van de commissaris-generaal weerleggen of ontcrachten.

Het verhoorblad van de Federale gerechtelijke politie van 17 oktober 2023 dat verzoeker bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegt, werpt geen ander licht op de motieven van de bestreden beslissing. Hierin worden immers louter de verklaringen van verzoeker genoteerd, zoals hij deze aflegde tijdens een verhoor bij de Federale gerechtelijke politie te Antwerpen. Deze verklaringen worden evenwel op geen enkele wijze gestaafd of bevestigd. Uit niets blijkt dat deze verklaringen werden onderzocht, laat staan gegrond bevonden door de bevoegde instanties. De loutere omstandigheid dat verzoeker ondervraagd werd door de Federale gerechtelijke politie en daarbij verklaringen aflegde over de misdaden tegen de mensheid en de oorlogsmisdaden die hij al dan niet tussen 1 januari 1985 en 31 december 1988 te Deir ez Zour (Syrië) zou hebben gepleegd, kan dan ook niet worden beschouwd als een objectief bewijs van de feiten die in dit verhoorblad worden vermeld.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de nieuwe elementen die hij in zijn volgende verzoek om internationale bescherming aanhaalde, te weerleggen of te ontcrachten. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.2. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

2.3.3. In zoverre verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een februari tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN